

Leoš Janáček

VĚC MAKROPULOS / THE MAKROPULOS AFFAIR

Opera o třech dějstvích podle hry Karla Čapka /
An opera in three acts based on a drama by Karel Čapek

Welsh National Opera

WNO podporuje Harry Hyman a Melanie Meads
a WNO Janáček Circle a WNO Partners /
WNO production supported by Harry Hyman and Melanie
Meads and the WNO Janáček Circle and WNO Partners

Hudebního ředitele WNO Tomáše Hanuse podporují
Marian a Gordon Pell / WNO Music Director, Tomáš Hanus,
is supported by Marian and Gordon Pell

18. 11. 2022 19 h Janáčkovo divadlo /
7 p.m. Janáček Theatre

Dirigent / Conductor	Tomáš Hanus
Režie / Director	Olivia Fuchs
Scéna / Set design	Nicola Turner
Kostýmy / Costume design	Nicola Turner
Světelný design / Lighting design	Robbie Butler
Video Designer	Sam Sharples
Assistant Conductor	Thomas Blunt
Language coach	Petra Milarová
Korepetice / Répétiteur	Stephen Wood
Staff Director / Personální ředitel	Deborah Cohen
Production Manager / Produkční	Megan Sinnett
Stage Managers / Inspicient	Katie Heath-Jones, Jenni Price, Sava Bell, Sophie Singleton

Věc Makropulos v edici Tomáše Hanuse, Jonáše Hájka a Annette Thein, vydáno Barenreiter Praha.
Provedeno po dohodě s Faber Music Ltd, Londýn.
Koprodukce se Scottish Opera.

The edition of *Věc Makropulos* used by Welsh National Opera was edited by Tomáš Hanus, Jonáš Hájek and Annette Thein and is published by Barenreiter Praha. Performed by arrangement with Faber Music Ltd, London. Co-production with Scottish Opera.

Premiéra WNO inscenace: 16. září 2022, Wales Millennium Centre, Cardiff. / First performance of this WNO production: Friday 16 September 2022, Wales Millennium Centre, Cardiff.

Obsazení / Cast

Emilia Marty	Ángeles Blancas Gulín
Albert Gregor	Nicky Spence
Solicitátor Vítek / Vitek, Kolenaty's clerk	Mark Le Brocq
Kristina, jeho dcera / Kristina, his daughter	Harriet Eyley
Baron Jaroslav Prus	David Stout
Janek, jeho syn / Janek, his son	Alexander Sprague
Advokát Dr. Kolenatý / Dr Kolenaty, a lawyer	Gustáv Beláček
Hauk-Šendorf	Alan Oke
Strojník / Stage Technician	Dafydd Allen
Poklízečka / Cleaning Lady	Monika Sawa
Komorná / Maid	Julia Daramy-Williams
Lékař / Doctor	Dafydd Allen

Orchestr Velšské národní opery /
Welsh National Opera Orchestra

Sbor Canticum Ostrava /
Choir of the Canticum Ostrava

Přestávka po 1. dějství /
Interval after Act 1

Obsah

1. dějství

V advokátní kanceláři. Již tomu bude sto let, co se bezvýsledně odehrává spor o dědictví mezi rodinami Gregorů a Prusů. Když už to téměř vypadá, že dědictví získá Prusův potomek, objeví se operní diva Emilia Marty s informací, že ví o existenci závěti ve prospěch potomka rodiny Gregorů. Závěť je opravdu nalezena a Emilia žádá po Albertu Gregorovi jako odměnu řecké listiny, které vlastnil jeho praděda. Ty má ale Jaroslav Prus a nechce je vydat.

2. dějství

V divadle. Po představení všichni obdivují Emilii Marty. Je mezi nimi i pomatený stařeček, kterému diva připomíná jeho bývalou lásku Eugenii Montez. Emilia stále touží po starých řeckých listinách. Jaroslav Prus nakonec svolí, že jí je v noci přinese.

3. dějství

V Emiliině ložnici. Prus Emilii platí za společně strávenou noc řeckými listinami. U Emilie se najdou věci, které souvisí s různými jmény, ale se stejnými iniciálami: Ellian Mac Gregor, Eugenia Montez, Elsa Muller, Ekatěrina Myškina. Při výslechu nakonec Emilia přiznává, že je ve skutečnosti Elina Makropulos, narozená před 337 lety, a že ona sama byla všemi výše zmíněnými ženami. Ony řecké listiny obsahují „Věc Makropulos“ – recept na elixír věčného mládí, který kdysi vypila. Emilia chtěla recept zpět, protože začala stárnout. Nyní si ale uvědomuje nicotu života a přestává se smrti bát. Recept na dlouhověkost nabízí všem, ale nikdo o něj nemá zájem.

Synopsis

Act 1

A lawyer's office. The inheritance dispute between the Gregor family and the Prus family has been going on for a hundred years without reaching a conclusion. When it looks as though the Prus family are close to obtaining the inheritance, the opera singer Emilia Marty appears, claiming to know of the existence of a will that supports the Gregors' case. The will is indeed located and in return Emilia asks Albert Gregor for a document in Greek which belonged to his greatgrandfather. However, Jaroslav Prus has it and does not wish to part with it.

Act 2

A theatre. Emilia Marty is surrounded by admirers after her performance. Among them is a half-witted old man who thinks that Emilia is his exlover Eugenia Montez. Emilia still wants the Greek document. Jaroslav Prus finally tells her that he will bring it to her in the night.

Act 3

Emilia's bedroom. Prus pays with the Greek document for a night spent with Emilia. Various items are found in Emilia's house which are linked to different names, but all with the same initials: Ellian MacGregor, Eugenia Montez, Elsa Muller, Ekaterina Myškina. Under questioning Emilia finally admits that she is in fact Elina Makropulos, born 337 years ago, and that she was all of the women mentioned. The Greek document contains the "Makropulos case" – a recipe for the elixir of eternal youth, which she once drank. Emilia wanted the recipe back because she was beginning to age. Now, however, she becomes aware of the emptiness of life and is no longer afraid of death. She offers the recipe for long life to everyone present, but no one is interested in it.

— — —

Ale ve mně se život zastavil, Ježíši Kriste, a nemůže dál! Je to, Kristinko, stejně marné – zpívat či mlčet. Omrzí být dobrý, omrzí být špatný. Omrzí země a omrzí nebe. A člověk pozná, že v něm umřela duše!

O prázdninách v létě 1923 si vyjel Leoš Janáček na dovolenou do Vysokých Tater na Štrbské pleso. V té době již dokončil operu o prohnané lišce Bystroušce, a protože nikdy nevydržel dlouho bez práce, zaobíral se myšlenkami na další operu. Do hor s sebou tedy vzal hru F. X. Šaldy *Dítě*, jež mu byla z mnoha stran doporučena a o jejímž zhudebnění vážně uvažoval, ale nakonec se mu zdála příliš strojená. Mimo Šaldova díla si také vzal k prostudování hru Karla Čapka *Věc Makropulos*, kterou zhlédl v prosinci předešlého roku v pražském Národním divadle.

Po návratu z prázdnin se Janáček rozhodl, že námětem pro příští operu bude *Věc Makropulos*. Bylo však třeba získat souhlas Karla Čapka ke zhudebnění. Ten se zpočátku k celé záležitosti stavěl dosti skepticky. V dopise Janáčkově napsal: „Jak jsem Vám již říkal, mám o hudbě – a zejména o Vaši – příliš vysoké mínění, abych si ji dovedl představit spojenou s konverzační, hodně nepoetickou a příliš povídkovou hrou, jako je moje *Věc Makropulos*. Bojím se, že vám tane na mysli něco jiného a lepšího, než můj kus – krom oné postavy 300leté – opravdu poskytuje...“ Na první pohled se může zdát, že měl Čapek pravdu – neatraktivní právnícké prostředí, plno dialogů a velmi spletitý děj, kde vysledovat rodinné vazby je téměř úkolem pro odborníka na genealogii – to nejsou právě typické prvky pro námět operního díla, a to ani na počátku 20. století. Avšak Janáček, který se již v *Příhodách lišky Bystroušky* zabýval nekonečným koloběhem života, velmi zaujalo dílo kladoucí si otázku, zda nesmrtelnost může přinést lidem štěstí, nebo zda lidský život naplňuje právě nevyhnutelnost konce. Později vzpomínal: „Chytilo mne to. Víte, to hrozné, ono citové člověka, který nikdy nebude mít konce. Neštěstí holé. Nic nechce, nic nečeká. Z toho musí něco být. Třetí dějství, na tom si zakládám: ten spád, ten sráž! To jsem cítil, to jsem chtěl. Dělal jsem to asi rok.

Chodil jsem s tím, napřemýšlel se – ale pak se psalo! – jako stroj!“ Čapek nakonec se zhudebněním souhlasil: „Je Vám tudíž volno užití mého kusu k zhudebnění; a poněvadž sám bych se naprosto nedostal k nějakému přepracování nebo úpravě, dávám Vám právo upravit si můj text, jak budete potřebovat. Rád bych Vám dal k zhudebnění něco lepšího než zrovna tenhle kus, ale táhne-li Vás to k němu, jistě z toho něco velkého uděláte, a já Vám k tomu z celého srdce a co nejvřeleji přeji mnoho štěstí...“

S Čapkovým souhlasem se Janáček pustil do úprav textu. Některé pasáže bylo nutno zkrátit, největšího zásahu doznalo třetí jednání, kde Janáček ze závěru zcela vypustil debatu Pruse, Gregora, Kolenatého, Vítka a Hauka o možnostech využití elixíru mládí, jehož recept jim Elina předala. Tato scéna Čapkovu hru poněkud odlehčuje – nakonec sám autor označil *Makropulos* jako komedii! V Čapkově závěru, kdy Kristýnka spálí recept nad hořící svíci, Elina neumírá, naopak uzavírá hru cynickým smíchem a výkřikem: „Hahaha, konec nesmrtnosti!“ Janáček, jenž v průběhu kompozice nezastíral soucit s osudem hlavní hrdinky, se rozhodl pro jiné vyznění. Život se stal pro Elinu nesnesitelným, bojí se sice smrti, ale je dlouhým životem unavena a nechce žít dál a dívat se, jak všichni, které kdy milovala, kolem ní umírají. Rozhodne se elixír znovu nevypít. Recept tak jako u Čapka předává Kristýnce ve snaze vynahradit jí Jankovu smrt, ale ta jej spálí. Vzápětí Elina umírá, smířena se sebou i s Bohem.

Samotná kompozice Janáčkovu trvala téměř přesně na den dva roky, od 11. listopadu 1923 do 12. listopadu 1925. O průběhu práce často informoval v dopisech přítelkyni Kamilu Stösslovou: „Krasavice 300 let stará – a věčně mladá – ale jen vyhořelý cit! Brr! Chladná jak led! O takové napiši operu!“ ... „Tu brr už dělám. Ale udělám ji teplejší, aby lidé s ní měli soucit. Já se do ní ještě zamiluju.“ Komponoval s takovým nasazením, že koncem roku 1923 měl již hotovo dvě stě stran partitury. V polovině února Kamile píše: „A já těchto dnů dokončím mou 300letou krásku, bojím se, že budu – truchlit...“ Práce však pokračovala ještě řadu měsíců, než byl Janáček spokojen a díla se mohl ujmout Janáčkův žák Ludvík Kundera a vyhotovit klavírní výtah. „S Věcí Makropulos jsem hotov. Ubohá třiřetiletá

krasavice! Lidé ji měli za zlodějku, lhářku, za necitné zvíře. Bestii, kanálii jí nadávali, škrtili ji chtěli – a její vina? Že dlouho musela žít. Lítost s ní jsem měl.“ Na konci dubna 1926 dostalo brněnské divadlo partituru a premiéra byla určena na předvánoční čas – 18. prosince. Začalo nelehké období příprav, opera byla interpretačně velmi náročná, a i když se hudebního nastudování ujal vynikající dirigent a Janáčkův velký propagátor František Neumann, čekal všechny velký kus práce. Zpočátku Janáček nebyl spokojen a stěžoval si, že musí v divadle poslouchat „ty skřípanice“. Nakonec vše probíhalo ke skladatelově spokojenosti. Režisér Ota Zítěk se maximálně snažil vyjít vstříc skladatelovým požadavkům, neboť jako i u jiných operních děl měl Janáček jasnou scénickou představu. „Nešlo by dokonce z ní udělat plačící kámen, nehybnou sochu, z jejichž očí kanou slzy?!“ I divácký zájem byl nebývalý, divadlo bylo zcela vyprodané! Úspěch byl obrovský. „Ta vychladlá měla úspěch netušený! Až mráz šel každému po těle. Je prý to moje největší dílo!“ Důvodem bylo jistě i skvělé nastudování dirigenta Františka Neumanna, režiséra Oty Zítka a hlavní představitelky Alexandry Čvanové, která roli ztvárnila v pouhých 29 letech. Následovala stejně úspěšná premiéra v pražském Národním divadle v březnu 1928 řízená Otakarem Ostrčillem. To už však skladateli zbývalo necelých sedm měsíců života.

*Inside me life had stopped, for Christ's sake, and could not go on!
It is Kristynka – in vain, all the same – to sing or to be silent. Tired
of being good, tired of being bad. Tired of Heaven and of Earth.
And one could tell that her soul had died inside!*

During the summer of 1923 Leoš Janáček went on holiday to Štrbské pleso in the High Tatras. At the time he had just completed the opera on the artful vixen Bystrouška, and because he had never been for a long period without work he took with him some ideas for another opera. He therefore took to the mountains *Dítě (Child)* a play by F. X. Šalda, which had been recommended to him by many people, and which he had seriously considered putting to music, but in the end he felt it to be too contrived. As well as Šalda's work he also took *Věc Makropulos (The Makropulos Affair)* by Karel Čapek, which he had seen the previous December at the National Theatre in Prague.

After his return from his holidays Janáček decided that the theme for his next opera would be *The Makropulos Affair*, and it was therefore necessary for him to seek the permission of Karel Čapek. At first he was quite sceptical, writing in a letter to Janáček: „As I have already told you, I think so highly of music – and especially yours – that I cannot bring myself to imagine it conjoined with such a conversational, very unpoetical, and highly loquacious play such as my *Makropulos Affair*. I fear that you will turn it into something different and better than my work – except for the 300 year old character.” At first sight it may appear that Čapek was correct – an opera that is played out in an unattractive legal environment, full of dialogue and a very complicated plot, where following the family ties is almost a task for an expert on genealogy, is not a typical theme for an operatic work, especially at the beginning of the 20th century. However Janáček, who in *The Cunning Little Vixen* had already written an opera on the never-ending cycle of life, was very interested in the work and asked himself the question as to whether immortality would bring happiness or whether human life is fulfilled by the unavailability of the end. He later reminisced: “It affected me. You know,

that terrible, that sensitive man, who will never come to an end. Pure unhappiness. He wants nothing, nor does he expect anything. There must be something from it. The third act is what I based myself on: the fall, the crash! I felt it, and I wanted it. I did it for about a year. I walked around with it, thought about it, and then it was written! Like a machine!"

In the end Čapek agreed for it to be put to music: „...It is now free for you to use my work to put to music; and because I would not be able to bring myself to rework or amend it, I hereby give you permission to amend the text as you may require. I would like to offer you something better than this piece, but as you are drawn to it, I am sure that you will do something great, and with you the best of luck with all my heart..." With Čapek's permission Janáček started on the amendments to the text. Some passages had to be shortened, but the largest change was to the third act, where Janáček completely omitted the debate from the end between Prus, Gregor, Kolenatý, Vitek and Hauk on the possibilities of using an elixir of youth, the recipe for which had been given to them by Elina. This scene somewhat lightened Čapek's play – after all, the author himself had stated that it was a comedy. In Čapek's close, where Kristýnka destroys the recipe over a burning flame, Elina does not die, instead closing the play with a cynical laugh and the cry: „Ha ha ha, immortality at last!" Janáček, who during his composition had never hidden his feelings for the main heroine, decided upon a different version of the end. Life became unbearable for Elina, who fears death, but is tired by her long life and, not wishing to live any longer, looks around herself and witnesses the death of all those who have ever loved her. She decides not to drink any more of the elixir. As in Čapek's play she gives the recipe to Kristýnka, in an attempt to get her own back on Janko's death, but she burns it. In the end Elina dies reconciled both with herself and with God.

The actual composition took Janáček almost exactly two years to the day, from 11 November 1923 until 12 November 1925. He would often inform his friend Kamila Stösslová by letter of the course of his work: „The 300 year old beauty – and eternally young – but

with a burned-out emotion! Brr! As cold as ice! I am writing an opera about such a woman!"... „I am already saying that Brr. But I shall make her warmer so that people feel sympathetic towards her. I shall fall in love with her yet." He composed with such intensity that at the end of 1923 two hundred pages of the score were complete. In the middle of February he wrote to Kamila: „...One day soon I shall finish my 300 year-old beauty, I am afraid that I may – mourn her..." Work continued for a few more months, though, before Janáček was content, and the piano extract could be taken over by his pupil Ludvík Kundera for completion. „I have finished *The Makropulos Affair*. That wretched three hundred year-old beauty! People took her to be a thief, a liar, and an insensitive animal. The beasts, the rabble swore at her, they wanted to strangle her – and her crime? That she had to live for a long time. I felt sorry for her..." At the end of April 1926 the Brno theatre received the score and the premiere was pencilled in for the 18 December. A difficult period of preparation began; the opera was very complicated to perform and once the study of the music score was taken over by the excellent conductor and great advocate of Janáček's work, František Neumann, a huge amount of work lay ahead. At first Janáček was not satisfied and he complained that the „Grittiness" should be heard in the theatre. In the end everything went to the satisfaction of the composer. The director Ota Zitek tried his very hardest to accommodate the composer's requirement, because in other operatic works Janáček had had a clear idea of how it should be. „Could we not make a weeping statue from her, a static statue, from which tears flow?!" The interest from the public was unprecedented, and the theatre was completely sold out. The success was huge. „That cold woman had such unexpected success! Until frost crept upon everyone's bodies. Apparently it is my greatest work!" This was undoubtedly due in part to the excellent production by the conductor František Neumann, the director Ota Zitek and Alexandra Čvanová in the lead role, which she took on at only 29 years of age. This was followed by a similarly successful premiere in the Prague National Theatre in March 1928, directed by Otakar Ostrčil. Only seven months of the composer's life remained.

Welsh National Opera

Welsh National Opera existuje proto, aby přinesla sílu, dramaticklost a čisté emoce opery co nejširšímu publiku. Základním cílem WNO jako národní společnosti s mezinárodním statutem je bavit a zaujmout publikum na našich operách, koncertech a dalších akcích. Na základě naší 75leté historie, nejvyšších uměleckých hodnot a silných kořenů v našich občanských komunitách poskytujeme zážitky skrze světovou úroveň, a to prostřednictvím prvotřídních představení, vzdělávání, rozvoje talentů a angažovanosti: rozšiřujeme a oslovujeme nové a různorodé publikum a ukazujeme, že opera je obohacující, relevantní a univerzální umělecká forma.

Od svého založení v roce 1970 se Orchestr WNO etabloval jako jedno z nejlepších britských těles, které je vysoce ceněno za každoroční nabídku nádherných symfonických a komorních koncertních programů. Životním motorem souboru jsou turné a WNO Orchestra se těší celosvětovému renomé, vystupoval například na festivalu v Hongkongu, v Dubaji, Ománu, Maroku, Praze a na Festivalu Janáček Brno. Již více než 35 let figuruje Orchestr WNO jako jeden ze dvou orchestrů doprovázejících mezinárodně uznávanou soutěž BBC Cardiff Singer of the World, jejíž další ročník se uskuteční v červnu 2023. Mezi bývalé hudební ředitele WNO patří Carlo Rizzi (nyní dirigent laureát WNO), Lothar Koenigs a zesnulý Sir Charles Mackerras. Tomáš Hanus nastoupil do funkce hudebního ředitele WNO v srpnu 2016 a vedl soubor v mnoha nových inscenacích, včetně Prokofjevovy *Vojny a míru*, Straussova *Růžového kavalíra* a Bizetovy *Carmen*. T. Hanus pokračuje v odkazu WNO, který spočívá v propagaci Janáčkovy hudby díky kritikou oceňovaným představením *Z mrtvého domu*, *Příhody lišky Bystroušky*, *Její pastorkyňa* a novou inscenací *Věci Makropulos*.

Welsh National Opera exists to bring the power, drama and pure emotion of opera to as wide an audience as possible. As a national Company with an international status, WNO's fundamental aim is to entertain and engage audiences at our operas, concerts and events. Building on our 75-year history, with the highest artistic values and strong roots in our communities, we provide transformative experiences through world-class performances, education, talent development and engagement work: to broaden and reach new and diverse audiences; to demonstrate that opera is a rewarding, relevant and universal art form.

Since its formation in 1970, WNO Orchestra has established itself as one of the UK's finest ensembles, highly regarded for delivering a wonderful array of symphonic, chamber and self-directed concert programmes on an annual basis. Touring is the lifeblood of the Company and WNO Orchestra enjoy a global reputation, with notable appearances at the Hong Kong Festival, in Dubai, Oman, Morocco, Prague and at the Leoš Janáček Festival Brno. For more than 35 years, WNO Orchestra has featured as one of two orchestras that accompany the internationally renowned BBC Cardiff Singer of the World competition, with the next competition taking place in June 2023. Former WNO Music Directors include Carlo Rizzi (now WNO Conductor Laureate), Lothar Koenigs and the late Sir Charles Mackerras. Czech conductor Tomáš Hanus joined WNO as Music Director in August 2016, and has led the Company in numerous new productions, including Prokofiev's *War and Peace*, Strauss's *Der Rosenkavalier*, and Bizet's *Carmen*. Hanus has continued WNO's legacy of championing the music of Janáček, with critically acclaimed performances of *From the House of the Dead*, *The Cunning Little Vixen*, *Jenůfa* and a new production of *The Makropulos Case*.

Tomáš Hanus

Dirigent

Tomáš Hanus nastoupil do funkce hudebního ředitele WNO na podzim 2016 a od počátku sklízel nadšené recenze. Jeho první sezóna zahrnovala operní inscenace opery *Der Rosenkavalier* a operety *Die Fledermaus*, koncerty s orchestrem WNO v St David's Hall v Cardiffu, kde získal pětihvězdičkovou recenzi v deníku The Guardian, a prestižní soutěž Cardiff Singer of the World. Na podzim 2017 se do Cardiffu vrátil s vysoce ceněnými inscenacemi *Chovanštiny* a Janáčkova *Z mrtvého domu*. Jako hudební ředitel WNO rovněž každou sezónu diriguje orchestrální koncerty po celém Walesu. Mimo Velkou Británii debutoval v letech 2017/2018 ve Vídeňské státní opeře s *Rusalkou*, kam byl okamžitě znovu pozván, a v Curyšské opeře s představením *Svěcení jara*. V sezoně 2018/2019 pokračoval ve své předešlé spolupráci s Bayerische Staatsoper v Mnichově, kde dirigoval novou inscenaci *Prodané nevěsty*, a vrátil se do Opéra National de Paris s Čajkovského *Jolantou*. V sezoně 2021/22 nastudoval ve Vídeňské státní opeře *Evžena Oněgina* v inscenaci Dmitrije Tcherniakova a debutoval v Grand Théâtre de Genève s novou inscenací *Její pastorkyně*. V uplynulých sezonách dirigoval v Drážďanské státní opeře, Dánské národní opeře a Teatro Real Madrid. Jako symfonický dirigent spolupracoval například s Londýnským symfonickým orchestrem, SWR Sinfonieorchester Baden-Baden, Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem BBC a na festivalu Mostly Mozart v New Yorku s Festivalovým orchestrem. Narodil se v Brně a je uznáván jako jeden z jejich nejzajímavějších a nejvýznamnějších současných dirigentů.

Conductor

Tomáš Hanus was engaged as WNO Music Director in autumn 2016, and was very positively received right from the start. His first season saw productions of the opera *Der Rosenkavalier* and the operetta *Die Fledermaus*, concerts with the WNO Orchestra at St David's Hall in Cardiff, for which he earned a five-star review in *The Guardian*, and the prestigious Cardiff Singer of the World competition. Tomáš returned to Cardiff in the autumn of 2017 with highly acclaimed productions of *Khovanshchina* and Janáček's *From the House of the Dead*. As WNO Music Director, each season Tomáš conducts orchestral concerts around Wales. In 2017/2018 Tomáš made his debut outside the UK at the Vienna State Opera with *Rusalka*, where he received an immediate re-invitation, and at the Zurich Opera with performances of *The Rite of Spring*. In 2018/2019 Tomáš followed up on his previous cooperation with Bayerische Staatsoper, Munich, where he conducted a new production of *The Bartered Bride*, and he returned to the Opéra National de Paris for Tchaikovsky's *Iolanta*. In past seasons Tomáš has conducted at (for instance) the Dresden Staatskapelle, the Danish National Opera and Teatro Real Madrid. As a symphonic conductor, Tomáš has collaborated with the London Symphony Orchestra, SWR Sinfonieorchester Baden-Baden, Czech Philharmonic, BBC Symphony Orchestra and also the Festival Orchestra at the Mostly Mozart Festival New York. Born in Brno in the Czech Republic, he is recognised as one of the most interesting and important current Czech conductors.

Olivia Fuchs

Režie

Olivia Fuchs vyrostla v Německu a přestěhovala se do Londýna, kde studovala herectví. Spoluzaložila divadelní společnost Cracked Mirror, později známou jako Theatre Works, a začala se věnovat režii adaptací evropské klasiky i nových her. Ve veškeré své operní tvorbě se zabývá zkoumáním složitostí naší doby prostřednictvím odvážného fyzického vyprávění příběhů. Mezi její četné projekty a spolupráce ve Velké Británii patří významné inscenace realizované pro English National Opera, Welsh National Opera, Opera North a Scottish Opera, stejně jako uznávané inscenace v Linbury Studio (Royal Opera House). Na mezinárodní scéně režírovala v Teatro Colon v Buenos Aires, Opera Australia v Sydney, Opera Oviedo ve Španělsku a v Dánské národní opeře, pravidelně pracuje také v Německu. V roce 2008 získala za inscenaci *Rusalky* v Sydney Opera House ocenění Helpmann Award a Green Room Award za „Nejlepší režii“ a „Nejlepší inscenaci v opeře“. Ráda také vytváří projekty v neobvyklých prostorách s nejrůznějšími umělci, zejména s mladými lidmi. Z jejích nedávných produkcí uveďme např. tituly: *Příhody lišky Bystroušky* (2020, Longborough Opera Festival), *Otello* (2019, Magdeburg), *Dead Man Walking* (2018, Oldenburg), *Jolanta* (2018, Opera Holland Park), *Der Rosenkavalier* (2016, Welsh National Opera), *Káťa Kabanová* (2016, Opera Holland Park), *Madama Butterfly* (2015, Opera Oviedo).

Director

Olivia Fuchs grew up in Germany, later moving to London, where she studied acting. She co-founded the Cracked Mirror theatre company, later known as Theatre Works, and began her career directing adaptations of European classics as well as new plays. In all of her opera work she is interested in investigating the complexities of our time via courageous physical storytelling. Her multitude of productions and collaborations in Great Britain include prestigious productions with the English National Opera, Welsh National Opera, Opera North and Scottish Opera, as well as acclaimed productions at Linbury Studio (Royal Opera House). On the international scene she has directed for Teatro Colon in Buenos Aires, Opera Australia in Sydney, Opera Oviedo in Spain, and the Danish National Opera. She regularly works in Germany. In 2008 she received the Helpmann Award and Green Room Award for „Best Direction“ and „Best Production in Opera“ for *Rusalka* at the Sydney Opera House. She also enjoys creating projects in unusual spaces with a wide variety of artists, and young people in particular. Her most recent productions include *The Cunning Little Vixen* (2020, Longborough Opera Festival), *Otello* (2019, Magdeburg), *Dead Man Walking* (2018, Oldenburg), *Jolanta* (2018, Opera Holland Park), *Der Rosenkavalier* (2016, Welsh National Opera), *Káťa Kabanová* (2016, Opera Holland Park), and *Madama Butterfly* (2015, Opera Oviedo).

Nicola Turner

Scéna a kostýmy

Nicola Turner je divadelní, baletní a operní výtvarnicí s více než dvacetiletou mezinárodní zkušeností. Studovala na londýnské Central Saint Martins a v roce 2007 získala cenu Green Room Award a Helpmann Award za návrh *Rusalky* v Opeře v Sydney. Jako výtvarnice pracovala na řadě inscenací, např.: *Faust*, *Der Rosenkavalier* (WNO); *A Streetcar Named Desire* (Nashville Ballet); *King Lear*, *Troilus and Cressida*, *The Witch of Edmonton* (Royal Shakespeare Company); *Faust* (Theatre Magdeburg); *The Fall of the House of Usher/Usher House* (San Francisco Opera/WNO); *Madame Butterfly* (Ópera de Oviedo) či *Norma* (Opera Holland Park).

Set and Costume design

Nicola Turner is a theatre, ballet and opera designer with over twenty years international experience. She graduated from Central St Martins and in 2007 won the Green Room Award and the Helpmann Award for her design for *Rusalka* at the Sydney Opera House. Credits include: *Faust*, *Der Rosenkavalier* (WNO); *A Streetcar Named Desire* (Nashville Ballet); *King Lear*, *Troilus and Cressida*, *The Witch of Edmonton* (Royal Shakespeare Company); *Faust* (Theatre Magdeburg); *The Fall of the House of Usher/Usher House* (San Francisco Opera/WNO); *Madame Butterfly* (Ópera de Oviedo); *Norma* (Opera Holland Park).

Robbie Butler

Světelný design

Robbie Butler pochází z Irska. Vystudoval Královskou konzervatoř ve Skotsku, získal cenu Off West End za nejlepší světelný design a v roce 2015 získal cenu ETC. Je čestným doživotním členem Asociace pro světelný a produkční design. Z jeho nedávných projektů jmenujme např.: *The Gunpowder Plot Immersive Experience* (The Tower of London), *Young Frankenstein The Musical* (Deutsches Theatre Munich a English Theatre Frankfurt), *Our Man In Havana* (Watermill Theatre) a další projekty ve spolupráci s Polskou národní operou, Dánskou královskou operou, Guildhall School of Music and Drama, The National Opera Studio a Teatro Real v Madridu.

Light Design

Originally from Ireland, Robbie Butler trained at the Royal Conservatoire of Scotland, he has won an Off West End award for Best Lighting Design and was the winner of the 2015 ETC Award. He is an honorary life member of the Association for Lighting and Production Design. Recent credits: *The Gunpowder Plot Immersive Experience* (The Tower of London); *Young Frankenstein The Musical* (Deutsches Theatre Munich and English Theatre Frankfurt); *Our Man In Havana* (Watermill Theatre); as well as projects with Polish National Opera, The Royal Danish Opera, Guildhall School of Music and Drama, The National Opera Studio and Teatro Real, Madrid.

Sam Sharples

Video Design

Sam Sharples je režisér, kameraman a střiháč, jehož filmy byly promítány po celém světě. Pracoval na celovečerních filmech, dokumentech, divadelních projekcích, instalacích, performancích a experimentálních krátkých filmech. Mezi jeho poslední projekty patří tři celovečerní filmy: *The Romance of Bricks* – dokumentární portrét umělkyně Liz Finchové v režii Nicholy Bruceové, *Identity* – portrét zpěváka Poly Styrenea ze skupiny X-Ray Specs v režii Richarda Heslopa a *Gifts* s performerkou Claire Whistlerovou. Aktuálně ve spolupráci s Andrewem Catlinem dokončil sérii hudebních videoklipů pro Susheelu Raman a její album *Ghost Gamelan*.

Sam Sharples is a director, cinematographer and editor. His films have been shown around the world, and he has worked on feature films, documentaries, theatre projections, installations, performance and more experimental short films. Recent projects have included three feature films: *The Romance of Bricks*, a documentary portrait of the artist Liz Finch, directed by Nichola Bruce; *Identity*, a portrait of the singer Poly Styrene from the band X-Ray Specs, directed by Richard Heslop; and *Gifts*, with performance artist Claire Whistler. Recent projects: working with Andrew Catlin, he has finished a series of music videos for Susheela Raman and her *Ghost Gamelan* album.

Ángeles Blancas Gulín

Emilia Marty

Španělská sopranistka Ángeles Blancas debutovala na koncertě s Plácidem Domingem. Zpívala v Royal Opera House, Covent Garden, Opernhaus Zürich, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real, Washington National Opera, Carnegie Hall, Fenice di Venecia, Teatro San Carlo, Santa Cecilia a Opera di Roma, Teatro Regio, Teatro Comunale di Bologna, Opera de Montecarlo a Teatro Colón de Buenos Aires. Její repertoár sahá od Mozarta, Donizettiho, Rossiniho, Belliniho a Monteverdiho až po Verdiho, Pucciniho, Mascagniho, Cilea a Leoncavalla, nyní se zaměřuje také na Janáčka a Strauss s rolemi jako Emilia Marty (*Věc Makropulos*), Kostelníčka (*Její pastorkyňa*) a Salome. Spolupracovala s Antoniem Pappanem, Philippem Auguinem, Jurajem Valčuhou, Lotharem Zagrosekem, Nellem Santim, Marcem Armiliatem, Rafaelem Frübeckem de Burgos, Albertem Zeddou, Álvarem Albiachem, Carlosem Aragonem, Grahamem Vickem, Robertem Carsenem, Davidem Pountneyem, Calixtem Bieitem a Emiliem Sagim. Nedávno se představila v roli Minnie (*La fanciulla del West*) v Teatro Bellas Artes v Mexico City, Matky (*Il prigioniero*) a Anity v Rihmově *Das Gehege* v Oper Stuttgart a v La Monnaie a koncertně uvedla písňový cyklus *Vier letzte Lieder* s Orquesta de Badajoz.

Spanish soprano Ángeles Blancas made her debut in concert with Plácido Domingo. She has sung at the Royal Opera House, Covent Garden, Opernhaus Zürich, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real, Washington National Opera, Carnegie Hall, Fenice di Venecia, Teatro San Carlo, Santa Cecilia and Opera di Roma, Teatro Regio, Teatro Comunale di Bologna, Opera de Montecarlo and Teatro Colón de Buenos Aires. Her repertoire ranges from Mozart, Donizetti, Rossini, Bellini, and Monteverdi to Verdi, Puccini, Mascagni, Cilea and Leoncavallo, now also focusing on Janáček and Strauss with roles such as Emilia Marty (*Věc Makropulos*), Kostelníčka (*Jenůfa*) and Salome. She has worked with Antonio Pappano, Philippe Auguin, Juraj Valčuha, Lothar Zagrosek, Nello Santi, Marco Armiliato, Rafael Frübeck de Burgos, Alberto Zedda, Álvaro Albiach, Carlos

Aragón, Graham Vick, Robert Carsen, David Pountney, Calixto Bieito and Emilio Sagi. Recent engagements: Minnie *La fanciulla del West* (Teatro Bellas Artes, Mexico City); The Mother *Il prigioniero*, Anita in Rihm's *Das Gehege* (Oper Stuttgart and La Monnaie); and *Vier letzte Lieder* (Orquesta de Badajoz).

David Stout

Jaroslav Prus

David Stout byl hlavním sboristou ve Westminsterském opatství a vystudoval zoologii na Durhamské univerzitě. Poté studoval na Guildhall School of Music & Drama u Rudolfa Piernaye, kde získal cenu ředitele. Stout zpíval titulní roli ve *Figarově svatbě* v operních domech po celé Evropě a v roce 2016 vytvořil také titulní roli v opeře *Figaro se rozvádí* pro Welsh National Opera. Mezi jeho další operní role patří Papageno (*Die Zauberflöte*), Konrad Nachtigall (*Die Meistersinger von Nürnberg*), Le Dancaïre (*Carmen*) a Schaunard (*La bohème*) ve WNO, Schaunard (*La bohème*) v English National Opera, Angelotti (*Tosca*), Nikita (*Das Portrait*) a Mick (*Playing Away*) pro Bregenz Festival, Vlámský zástupce (*Don Carlos*) v Royal Opera House, Don Juan (*Z mrtvého domu*) v Teatro Massimo di Palermo a Harašta (*Příhody lišky Bystroušky*) v Grange Park Opera. Z nedávných angažmá vyberme např. roli Dolokchova (*Vojna a mír*) ve WNO, Dulcamary (*L'elisir d'amore*) v Theater St. Gallen nebo Rouchera (*Andrea Chénier*) v Royal Opera House.

David Stout was Head Chorister at Westminster Abbey and studied Zoology at Durham University. He then studied at the Guildhall School of Music & Drama with Rudolf Piernay, where he won the Principal's Prize. Stout has sung the title role in *Le nozze di Figaro* in opera houses around Europe and in 2016 created the title role in *Figaro Gets a Divorce* with WNO. His operatic roles include Papageno (*Die Zauberflöte*), Konrad Nachtigall (*Die Meistersinger von Nürnberg*), Le Dancaïre (*Carmen*) and Schaunard (*La bohème*) for Welsh National Opera, Schaunard (*La bohème*) for English National Opera, Angelotti (*Tosca*), Nikita (*Das Portrait*) and Mick (*Playing Away*) for the Bregenz Festival, Flemish Deputy (*Don Carlos*) for the Royal Opera House, Don Juan (*From the House of the Dead*) for Teatro Massimo di Palermo, Harašta (*The Cunning Little Vixen*) for Grange Park Opera. Recent engagements: Dolokhov *War and Peace* (WNO); Roucher *Andrea Chénier* (Royal Opera); Dulcamara *L'elisir d'amore* (Theater St Gallen).

Nicky Spence

Albert Gregor

Operní zpěvák Nicky Spence je vítězem ankety BBC Musician Magazine v kategorii Osobnost roku 2022. Nickyho jedinečné pěvecké schopnosti a vzácná poctivost jeho muzikantství mu vynesly místo na vrcholu klasické hudební profese. Nicky Spence se narodil ve Skotsku a vystudoval GSMD a NOS. Jako inaugurační umělec Harewoodu pro ENO zpíval s tímto souborem mnoho rolí, naposledy Siegmunda (*Die Walküre*). Pravidelně hostuje v několika britských souborech – Royal Opera House, Glyndebourne Festival, Scottish Opera a Opera North, v zahraničí pak zpíval v Metropolitní opeře, National opéra de Paris, La Monnaie, Seattle Opera, Oper Frankfurt, madridském Teatro Real a Nizozemské národní opeře. V sezoně 2022/23 bude debutovat jako Siegmund v nové inscenaci opery *Die Walküre* v English national Opera v režii Richarda Jonese a pod taktovkou Martyna Brabbinse. Nicky se také vrátil do Královské opery Covent Garden jako Laca v nové inscenaci *Její pastorkyně* Clause Gutha pod taktovkou Henrika Nánásiho. Ještě letos v létě debutoval jako Erik (*Der Fliegender Holländer*) po boku sira Bryna Terfela v Grange Parku a po podzimním debutu ve stejné roli ve Welsh National Opera v sezoně 2022/23 bude debutovat v Deutche Staatsoper jako Gregor (*Věc Makropulos*) v další inscenaci Clause Gutha pod taktovkou sira Simona Rattla. V roce 2020 získal cenu BBC Music Magazine Vocal Award a Gramophone's Solo Vocal Award za kritikou oceňovanou nahrávku Janáčkova *Zápisníku zmizelého* s Juliem Drakem a Královská filharmonická společnost ho nominovala na Pěvce roku.

Winner of the BBC Musician Magazine Personality of the Year 2022, Opera Singer Nicky Spence is one of Scotland's proudest sons. Nicky's unique skills as a singing actor and the rare honesty of his musicianship and communication have earned him a place at the top of the classical music profession. Scottish-born, Nicky Spence trained at the GSMD and NOS. An inaugural Harewood Artist for ENO, he has sung many roles for the company, most recently Siegmund (*Die Walküre*). He is a regular guest with several

UK companies, including the Royal Opera House, Glyndebourne Festival, Scottish Opera and Opera North and abroad, he has sung at the Metropolitan Opera, National opéra de Paris, La Monnaie, Seattle Opera, Oper Frankfurt, Madrid's Teatro Real and the Dutch National Opera. The 2022/23 season sees Nicky making his role debut as Siegmund in a new production of *Die Walküre* for the English National Opera directed by Richard Jones and conducted by Martyn Brabbins. Nicky also returned to the Royal Opera House, Covent Garden as Laca in Claus Guth's new production of *Jenůfa* conducted by Henrik Nánási. Later this Summer, he makes his debut as Erik in *Der Fliegender Holländer* alongside Sir Bryn Terfel for Grange Park and will make his debut at the Deutsche Staatsoper in the 2022/23 season, as Gregor in *Věc Makropulos*, in another production by Claus Guth conducted by Sir Simon Rattle following his role debut in the same role for Welsh National Opera this Autumn. In 2020 he won the BBC Music Magazine Vocal Award and Gramophone's Solo Vocal Award for his critically acclaimed recording of Janáček's *The Diary of One who Disappeared* with Julius Drake and he was nominated as Singer of the Year by the Royal Philharmonic Society.

Gustáv Beláček

Dr. Kolenatý

Gustáv Beláček vystudoval Vysokou školu múzických umění v Bratislavě a ve studiu pokračoval v Itálii u Carla Bergonzioho. Získal ceny na soutěžích Rocca delle Macie v Sieně a Dvořákovy Karlovy Vary. Často vystupuje v Praze a Bratislavě, ale také v operních domech v Ženevě, Bruselu, Štrasburku, Kodani, Mnichově, Berlíně, Düsseldorfu, Karlsruhe, Norimberku, Štýrském Hradci, Palermu, Torontu a ve Veronské aréně. Na svém repertoáru měl role jako Ramfis, Gremin, Pimen, Leporello, Vodník, Osmin, Raimondo, Mustafa, Zaccaria a titulní role v *Modrovousově hradu* a *Borisi Godunovovi*. Z nejnovejších angažmá zmiňme roli dr. Kolenatého (*Věc Makropulos*) v Bavorské státní opeře a Deutsche Oper Berlin.

Gustáv Beláček graduated from Bratislava Academy of Music and continued his studies in Italy with Carlo Bergonzi. He has won prizes at Siena's Rocca delle Macie and Karlovy Vary Dvořák competitions. Often appearing in Prague and Bratislava, he has also appeared in the opera houses of Geneva, Brussels, Strasbourg, Copenhagen, Munich, Berlin, Düsseldorf, Karlsruhe, Nürnberg, Graz, Palermo, Toronto and Verona Arena. His repertoire has included such roles as Ramfis, Gremin, Pimen, Leporello, Vodník, Osmin, Raimondo, Mustafa, Zaccaria, and the title roles in *Bluebeard's Castle* and *Boris Godunov*. Recent engagements: Dr Kolenatý *The Makropulos Affair* (Bavarian State Opera, Deutsche Oper Berlin).

Mark Le Brocq

Vítek

Mark Le Brocq získal sborové stipendium na studium angličtiny na St Catherine's College v Cambridge, kde byl členem Cambridge Singers. Vzdělával se na Royal Academy of Music u Kennetha Bowena a v National Opera Studio. Mark působil v English National Opera a byl angažován WNO v řadě oper dvacátého století a současných oper. Mezi jeho nedávná angažmá patří např. Filka Morozov (*Z mrtvého domu*) a Kníže Vasilij Golycyn (*Chovanština*) ve WNO, Vypravěč (*Vánoční koleda*) ve Fondazione Haydn di Bolzano e Trento nebo Guvernér (*Simplicius Simplicissimus*) v Independent Opera at Sadler's Wells.

Mark Le Brocq won a choral scholarship to read English at St Catherine's College, Cambridge, where he was a member of the Cambridge Singers. He trained at the Royal Academy of Music with Kenneth Bowen and at the National Opera Studio. Mark was a Company Principal at English National Opera and has been engaged by WNO in a number of twentieth century and contemporary operas. Recent engagements: Filka Morozov *From the House of the Dead*, Prince Vasily Golitsin *Khovanshchina* (WNO); The Narrator *A Christmas Carol* (Fondazione Haydn di Bolzano e Trento); Governor *Simplicius Simplicissimus* (Independent Opera at Sadler's Wells).

Harriet Eyley

Kristina

Harriet Eyley je absolventkou Mezinárodní operní školy Royal College of Music a Královské hudební akademie, kde získala diplom BMus s vyznamenáním první třídy, diplom MMus s vyznamenáním a prestižní ocenění DipRAM za vynikající závěrečný recitál. Mezi její budoucí angažmá patří Beth (*Malé ženy*) v Opera Holland Park. V nedávné době ztvárnila např. Frasquita (*Carmen*), Norinu (*Don Pasquale*), Barbarinu (*Figarova svatba*) a Oscara (*Un ballo in maschera*) ve WNO, Orianu (*Amadigi*) v English Touring Opera, Meleagra (*La corona*) v Bampron Classical Opera nebo Bystroušku (*Příhody lišky Bystroušky*) v Opera Holland Park.

A former WNO Associate Artist, Harriet Eyley is a graduate of the Royal College of Music International Opera School and the Royal Academy of Music, gaining a First-Class BMus Honours degree, a Distinction in her MMus degree and was awarded the prestigious DipRAM for an outstanding final recital. Her future engagements include Beth in *Little Women* for Opera Holland Park. Recent engagements: Frasquita *Carmen*, Norina *Don Pasquale*, Barbarina *The Marriage of Figaro*, Oscar *Un ballo in maschera* (WNO); Oriana *Amadigi* (ETO); Meleagro *La corona* (Bampron Classical Opera); Vixen Sharp-Ears *The Cunning Little Vixen* (Opera Holland Park).

Alexander Sprague

Janek

Alexander Sprague absolvoval National Opera Studio a Royal Academy of Music a je vítězem Ceny Michaela Olivera a londýnské pěvecké soutěže Händel. K jeho nejvýznamnějším vystoupením v kariéře patří Shepherd/Apollo (*L'Orfeo*) v Royal Opera House a Covent Garden at the Roundhouse, vystoupení na Wexford Festivalu, dále ve WNO, v Opera Theatre Company Dublin, Gothenburg Opera, Scottish Opera, Edinburgh Festival, Atlanta Opera, Staatstheater Stuttgart, Theater Dortmund a Stadttheater Klagenfurt. Z nedávných a budoucích angažmá zmiřme např. role Octavia ve světové premiéře *Julius Caesar* v Teatro dell'Opera di Roma, Scaramuccia (*Ariadna na Naxu*) v Opéra National de Montpellier nebo Acise (*Acis and Galatea*) v English National Opera.

Alexander Sprague studied at the National Opera Studio and the Royal Academy of Music and is the winner of the Michael Oliver Prize and the London Handel Singing Competition. His career highlights include Shepherd/Apollo (*L'Orfeo*) Royal Opera House, Covent Garden at the Roundhouse, and appearances at Wexford Festival, WNO, Opera Theatre Company Dublin, Gothenburg Opera, Scottish Opera, Edinburgh Festival, Atlanta Opera, Staatstheater Stuttgart, Theater Dortmund and Stadttheater Klagenfurt. Recent and future engagements: Octavius in the world premiere of *Julius Caesar* (Teatro dell'Opera di Roma); Scaramuccio *Ariadne auf Naxos* (Opéra National de Montpellier); Acis *Acis and Galatea* (English National Opera).

Orchestr WNO / WNO Orchestra

Smyčce / Strings

Koncertní mistr / Leader

David Adams¹

Zástupce koncertního mistra / Co-Leader

Lowri Porter¹

První housle / First Violin

David Adams¹, Lowri Porter¹, André Swanepoel, Martin Kegelmann⁵,
Lydia Griffiths, Maia Broido, Nadine Nigl, Amy Fletcher, Christiana
Mavron, Dayna Townsend, Jonathan Davis, Bethan Allmand

Druhé housle / Second Violin

Róisín Verity Walters¹, Julia Loucks, Ann Jones⁵,
Donald McNaught⁵, Agnieszka Gesler, Emma Waller,
Tamaki Mott, Jane West, Julia Watkins, Cecily Ward

Viola

Abigail Fenna², Barry Friend⁵, Stephen Lloyd, Louise Rabaiotti⁵,
Lydia Abell, Philip Heyman⁵, January Johnssen

Violoncello / Cello

Alicja Kozak, Christopher Hodges⁵, Alison Gillies, Edward Furse,
Alexandra Robinson⁵, Hee Yeon Cho

Kontrabas / Double Bass

Sebastian Pennar², Mikeal Price^{4,5}, May Condliffe,
Ben Havinden-Williams, Albert Dennis

Harfa / Harp

Elen Hydref

Dřevo / Woodwind

Flétna / Flute

Jonathan Burgess^{1,5}, Emily Andrews,
Charlotte Thomas, Enlli Parri

Pikola / Piccolo

Enlli Parri, Charlotte Thomas

Hoboj / Oboe

Lucie Sprague¹, Emily Cockbill

Anglický roh / Cor Anglais

Matthew Jones

Klarinet / Clarinet

Thomas Verity¹, William Knight, Hannah Morgan

Basklarinet / Bass Clarinet

Hannah Morgan

Fagot / Bassoon

Stephen Marsden^{1,5}, Llinos Owen, Kim Murphy

Kontrafagot / Contrabassoon

Kim Murphy

Žestě / Brass

Lesní roh / Horn

Ed Griffiths³, James Mildred, Jack Sewter, Max Garrard

Trubka / Trumpet

Dean Wright^{1,5}, Martin McHale⁵, Corey Morris

Pozoun / Tenor Trombone

Roger Cutts^{1,5}, Dafydd Thomas

Pozoun / Bass Trombone

Alan Swain

Tuba

Jonathan Riches

Bicí / Percussion

Tympány / Timpani

James Bower²

Bicí / Percussion

Jonathan Helm

Klávesy / Keyboards

Celesta / Celeste

Stephen Wood

Jevištní hudba / Stageband

Lesní roh / Horn

Oliver Johnson, Angus West, Craig MacDonald

Trubky / Trumpet

Cameron Todd, Sian Davies, Robert Johnson

Tympány / Timpani

Philip Girling

- 1 Vedoucí skupiny / Section Principal
- 2 Hostující vedoucí skupiny / Guest Section Principal
- 3 Spoluvedoucí / Co-Principal
- 4 Zastupující vedoucí skupiny / Acting Section Principal
- 5 20 a více let služby ve společnosti WNO /
Denotes 20 years or more service with WNO

Zaměstnanci WNO / WNO staff

Generální ředitel / General Director

Aidan Lang

Hudební ředitel / Music Director

Tomaš Hanus

Ředitel uměleckého provozu / Director of Artistic Administration

Kate Baylis

Souborový manažer / Company Manager

Sarah Cannon-Jones

Zástupce souborového manažera / Deputy Company Manager

Cherry Bernstein

Ředitel sboru a orchestru / Chorus & Orchestra Director

Peter Harrap

Manažer sboru a orchestru / Orchestra & Concerts Manager

Matthew Downes

Asistent manažera orchestru / Assistant Orchestra Manager

Dave Collins

Vedoucí hudebního oddělení / Music Department Supervisor

Catherine Porteus

Vedoucí hudebního oddělení a poradce pro casting /

Head of Music & Casting Advisor

Russell Moreton

**Zástupce vedoucí hudebního oddělení
a poradce pro casting / Deputy Head of Music**

Stephen Wood

Vedoucí hudebního archivu / Head of Music Library
Georgina Govier

Koncerní mistr /Leader of the Orchestra
David Adams

Zástupce koncertního mistra / Co-Leader of the Orchestra
Lowri Porter

**Provozní manažer hudebního oddělení /
Music Staff Department Operations Manager**
Hywel ap Ian Evans

**Asistent oddělení operací orchestru /
Orchestra Operations Assistant**
Joseph Blomfield

Pracovník pro individuální dárcovství / Individual Giving Officer
Sally Ann Bird

Produkční / Production Manager
Megan Sinnett

Vedoucí technického provozu / Technical Operations Manager
Grant Barden

Inspicienti / Stage Managers
Katie Heath-Jones, Jenni Price

Zástupce inspicienta / Deputy Stage Manager
Sava Bell

Asistent inspicienta / Assistant Stage Manager
Sophie Singleton

Vedoucí paruk a make-upu / Head of Wigs & Make-up
Sian McCabe

**Zástupce vedoucího paruk a make-upu /
Deputy Head of Wigs & Make up**
Tigy Tucker

Vlášenkářka a maskérka / Wigs & Makeup Technician
Bethan Jones

Vedoucí světél a zvuku / Head of Lighting & Sound
Ian Jones

Hlavní elektrotechnik / Chief Electrician
Benjamin Naylor

Vedoucí videa / Freelance Video Supervisor
Adam Sansom

Jevištní elektrotechnici / Stage Electricians
Owain Davies, Thomas Roberts, Chris Davies

Vedoucí jevištní techniky / Technical Show Managers
Stephen Blendell, Daniel Saddington

Vedoucí technici / Senior Technicians
Anthony Cox, Nicholas Gibbons, Gabe Williams

Zájezdoví jevištní technici / Touring Stage Technicians
Luke Williams, Rowan Howard, Ben Jones

Řidiči / Drivers
Ian Lowe, Allan Spencer

Vedoucí kostýmů na zájezdy / Touring Wardrobe Manager
Judith Russell

Asistenti kostýmů na zájezdy / Touring Wardrobe Assistants
Stevie Haynes-Gould, Bethan Kelly, Beth Simpson

Personální ředitelka / Staff Director
Deborah Cohen

Asistent dirigenta / Assistant Conductor
Thomas Blunt

Spolupracující umělci WNO / WNO Associate Artists
Dafydd Allen, Thomas Kinch

Coveři / Covers
Camilla Roberts, Ludovit Ludha, Michael Anthony McGee,
Claire Hampton, Benedict Nelson, Michael Clifton-Thompson

